

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi részét illető közlemények. Kéziratok vissza nem adatnak.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.	4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 30 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknel kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Új nyereménykölcson.

Alig lett beterjesztve az a törvényjavaslat, mely által Wekerle pénzügyminiszter felhatalmazást kér a törvényhozástól egy nyereménykölcson engedélyezésére protestáns egyházi célokra, és már is emelkednek hangok ez új kölcson engedélyezése ellen. Arra hivatkoznak, hogy az ország jóllakott a kis sorsjegyekkel s ennek bizonyítására a „Jószív“- és „Bazilika“-sorsjegyek nyomott árfolyamait hozzák fel; továbbá azon tételödnék, vajjon tanácsos-e ama két millió forint miatt, melyre az említett protestáns egyházi céloknak szükségük van, 5 frtos sorsjegyek alakjában 8—9 milliót kiragadni az ország zsebéből?

Igy s ehhez hasonlóan hangzanak az agályok, melyek a tárgyilagosságot lámpájával megvilágítva, más szíben fognak feltűnni.

A fentebbi kifogások ellenében különösen arra lehetne utalni, hogy a vidék semmiesetre sem nézi kancsal szemekkel az újabb kisebb sorsjegyek kibocsátását. Egy 5 frtos sorsjegy, mely névleges értékével mindenestre ki lesz húzva, a mi a legkisebb nyeremény, — még mindig kedvesebb, mint a kis lottó, melyben minimális nyerési valószínűség mellett eivész az egész betét. Mindig jobb, ha a szegény ember egy 5 frtos sorsjeggyel elégti ki játék kedvét, melynél legrosszabb esetben csak a sorsjegy árának kamatait veszti el, mint ha a kis lottóba rak kicsinyenként 5 frtot s azt egészen elveszíti. Ez az egyik szempont,

és midőn továbbá a már létező kis sorsjegyek alacsony árfolyamára hivatkoznak, ennek az a felelet szól, hogy a mindenestre nem jelentéktelen árfolyam-hanyatlások nem a közönség jóllakottságára vezetendők vissza, hanem igenis az illető kis sorsjegyek rossz játéktervére. Ez a játékterv úgy van szerkesztve, hogy kezdetben az első 3—4 húzásra roppant nagy főnyeremények voltak kitűzve, azóta pedig egész a sorsjáték tartamának betejzéseig aránylag nevétséges kicsinyek. Igy csak természetesen, hogy a közönség játékkedve a nagy nyeremények húzása óta állandóan csökken és

hogy az emberek, mivel a még hátralevő kis nyeremények nem kecsegtetik őket, e fajta sorsjegyeiken túladni iparkodnak. Ez a lassanként való áruba bocsátás azán természetesen le is nyomja az illető papírok árát s innen az árfolyam csökkenése, mit most hamisan a közönségnek kis sorsjegyekkel való túlterheltségére fognak.

Ha az új 5 frtos sorsjegynek okos játékterv lesz az alapja, oly játékterv, mely mellett a nagy főnyeremények nem lesznek mindjárt az első húzásokkal kimerítve, hanem ügyesen s jól elosztva a játék egész idejére esnek, — akkor e papír folyton izgatni fogja a közönség játékkedvét s nem fog már néhány évre keletkezése után elértéktelenedni.

Igy tehát mi sem szól a protestáns egyházi kölcson megkötése ellen. A közönség befogadó képessége még koránt sincs kimerítve, csak tudni kell oly sorsjegyet adni az ország kezébe, mely játékterve által az első húzástól az utolsóig képes birakosának érdeklődését ébren tartani. Ellentétes nézetek terjesztése által remélhetőleg nem fogják magukat tévútra vezetetni a mérvadó körök.

Belföld.

A legutóbbi minisztertanács eredményeként immár végleg eldöntöttnek tekinthető, hogy a megyei közigazgatás államosítására vonatkozó törvényjavaslat néhány nap múlva le fog tétetni a képviselőház asztalára. A mi a házszabályok módosításának kérdését illeti: valószínű, hogy a tárgyban bizottságnak kiküldése iránt javaslat fog a házban tétetni, azonban a netalán módosítandó házszabályok csak a jövő ülészakban lépven hatályba, azoknak semmiféle kihatásuk nem lesz a közigazgatás államosítása ügyének megvitatására. — Az országgyűlés időelőtti feloszlatajának kérdésével az irányadó körökben már nem foglalkoznak oly komolyan, mint a mily lévvel azt pengetni kezdték; szép lassan el is halgatnak vele és bizony kár is volt fölvetni.

Az adótisztek kinevezése. A pénzügyminiszter legközelebb azon változtatást léptette életbe a pénzügyigazgatóságok hatáskörében, hogy ezenül az adóhivatalok létszámában rendszeresített adótisztai állomások közül csak a hatodik osztályú állomásokat tölthetik be. A második és negyedik osztályú adótisztek kinevezését jövőre a miniszter fenntartja a pénzügyminiszterium részére s utasította a pénzügyigazgatóságokat, hogy a már megüresedett s ezenül megüresedő ilyenü állások betöltése iránti szabályszerű javaslatokat esetről-esetre hozzá terjeszszék fel.

Külföld.

Frigyes császárné párisi látogatása a németekre nézve nagy kudarczsal végződött. Egy becsület és szép sikerrel kezdetű törekvés hiúsult meg, melynek sikerétől két nemzet jóléte s az európai béke a legjobbat várhatta. A francia-német közlekedést az utolsó napok eseményei messze visszavetették s biztosra vehető, hogy a két hatalmasság a régi állapotokra tér vissza. A német császár anyja február 26-án elutazott Párisból, azon tudattal, hogy küldetése meghiusult s a kibékülés helyett friss nehezteles uralkodik Német-és Franciaország között. A kudarcot nagy részben Münster gróf párisi német nagykövet terhére írják, ki tapintatlan eljárásával a párisi hírlapírókat megsértette, s ki a császárnénak a versaillesi látogatást ajánlotta. A párisi sajtó aztán megcsinálta azt a hangulatot, mely félreérthetetlenül nyilvánult a császárné ott-tartózkodásának utolsó napjain. Politikai körökben meg vannak róla győződve, hogy ez volt Németország legutolsó kísérlete, hogy a jó szomszédságot Franciaországgal fentartsa.

Román kormányválság. A román szenátusnak a febr. 26-iki ülésében egy ellenzéki tag indítványára hozott ama határozata következtében, hogy félbeszakítják a közoktatásról szóló törvényjavaslat tárgyalását, a kormányválság, melyre egy idő óta el voltak készülve, akuttá vált. A miniszterium másnap beadta lemondását.

TÁRCZA.

Resignatio!

Szét törve lantom, nincs több húr,
Ajkam alig lehel . . .
Még egy zokogás, egy sohajtás —
Temethetnek már el!

Temessenek! De mélyre, mélyre,
Mert késő éjszakán,
Ha vándor síromhoz eltéved,
Szellő szaván megáll.

Megáll és hall sírom fölött
Fájó, panaszos dalt . . .
Egy ifjú volt, ki szeretett,
Szeretett és meghalt.

Fenyvesi Soma.

Novella, melyben nincs több egy csóknál.

— A „Trifolium“-ból. —

— Nézz a szemembe! Még egyszer halljam!
— Szeretlek.
— Nem hiszem, most se hiszem.
A menyecske sarkon fordult.
— Nem tehetek róla.

De már erre az urát is elhagyta a csendes békétülés, nagyott ütött öklével az asztalra, hogy csak úgy táncolt belé tányér, pohár.

— De tenni fogsz!
— Ugyan fogd be már a szádát.
A tisztított felugrott az asztaltól.
— Mit? — Én, Mihály András? Én? . . .
— Senki más.
— Asszony!
— Ember!

— Ne hozz ki a sodromból, mondom.
— Hahaha!
— Kaczagsz? — Rajtam?
— Sírjak talán, mikor bolondozol!

A vér elfutotta a Mihály András szeméit, közelebb lépett a feleségéhez.

Lehellete az asszony elszabadult fürteit rezgette. Megrántotta durván fehér vállát.

— Mit csinálok én! Ide nézz a szemembe! Most beszélj.

A szép asszony végigmérte gyönyörű, feketén villámló szemével.

— Piha! Rézseg bolond!
Azok az ajkak mondották, a melyek azt, hogy „szeretlek.“

Valami ellenállhatatlan erő, a melynek férfiakarat nem parancsol, emelte magába a karját s a következő pillanatban lesújtotta a szép alakra, hogy az tompa zuhanással esett végig a padlón.

Erre a rettenetes hangra aztán magához tért az őrző. Arra a borzasztó valóra ébredt, hogy ha-

lálra sújtotta a feleségét. — Bezárta az ajtókat, ablakablakokat. Lélek se lásson be, hogy mi történik itt.

Vége mindennek. Élete volt ez asszony és ő gyilkosa lett. Letérdelt mellé, szölongatta, sirt, hogy nyissa fel a szemét, nézzen rá; mondja, hogy bolond, bolond, bolond! Nem haragszik meg érte. Azt képzelte, megőrül, ha nem nézhet be többé a lecsukott sötét szemegbe.

Felölelte, felfektette az ágyra. Milyen örjítő volt így meghalva is ez a nő! Nagy szempillái sötét árnyékot vetettek hamvas arczára, gazdag haja úgy omlott végig a párnákon, mint valami lávazuhatag. Ajkairól, az ezerszer megcsókolt ajkáról még nem tűnt el a pirosság. Olyan, egészen olyan, mint más-
kor, csak az élet és mosolygás nincs sehol.

A szerencsétlen ember ráborul, ölelte, hallgatózott a szíve dobogása után. Hiában: vége! Egyetlen szívmozdulat se mutatja az életet, míg az ő ütere százat ver percenkint, s szíve erőszakos dobbanásokkal veti agyvelejére a vért.

— Megvárj; ha te nem jössz vissza, én megyek utánad.

Megakadt a szeme a falra akasztott pisztolyon. Levette, beletekintett mély, sötét öblébe, melyből a halál nézett vele farkasszemtel.

— Legyen meg!

A sárkány lecsattant. Földhöz vágta a nyomorult eszközt, nem volt megtöltve.

Elment a revolverét keresni. Nem kapta meg

Román lapszemle.

Érdekes tudni, hogy miként védi a „Gazeta“ az erdélyrészi románok híres passzivitását. A szá- szokra hivatkozik, a kik — mint tudva — van, nyu- galomba helyezték az éles nemzetiségi pártállást. A szá- szok — ugymond a „Gazeta“ — mindig ott vol- tak a budapesti országgyűlésen. Ott voltak a kisded- óvodai törvényjavaslat tárgyalásán is és védték nezeti népnevelésük érdekeit, a mint tudták s a mint körültekintő politikájokkal megegyezőnek találták. A Sándor-utczában azonban még komolyan sem vették felszólalásaikat. Ott voltak a szá- szok és még sem volt igazok, sőt rágalmazták őket, hogy érdekeiket védelmezni merték. Ebből szerinte a következtetés az, hogy nem a passzivitás az ok, hanem az, hogy mostoha, ellenséges szellem uralkodik ott és a ma- gyar kormánytól minden irányt, a mi nem magyar. Ezt így is nevezi: „Önző vad szellem, mely kiütötte magát Kolozsvárt a kulturegyelet központjára.“ A „Gazeta“ abban a nézetben van, hogy az egyetemi tanulók és közönség háta mögött a kulturegyelet fő- vezetői állottak Kolozsvárt.

Rettenetes dühös Bethlen Gábor főispánra, a kultur-egylet elnökére, hogy Dicső-Szentmártonban a natio gyűlését betiltotta. Lám, ez a magyar szabadság! — Hát a román szabadság odaát a Dimbovicza mellett? Az bizony nem sokat válogat az eszközök- ben. Szabad ugyan gyűlésezni, de ha a kormánynak nincs izére az a gyűlés: poftim bătăuși! Ugy eldön- getik a domnukat, hogy lepedőben viszik haza. Hát a botosokat a rendőrség? Olyan nincs. A boto- sok megkapják a 3—4 frank verekedési bért s el- tűnnek. Ki fogadta fel őket s hova tűntek el? Azt senki sem tudja, de ha szükség lesz rájuk: ismét megjelennek és ismét elpáhólják véresre a domnukat. Ilyen a román szabadság. Csunya visszaélés, ők is elismerik, de azt mondják, hogy nem megy más- képen.

Mi heteken át hidegvérrel néztük az óvodatör- vény ürügye alatt Brassóban megkezdett s Kolozs- vártt végzett izgatásokat, de azért nálunk nincs sza- badság. Kívánunk nekik olyan szabadságot, melyet Romániában osztogatnak! De még sem, nagyon meg- vernék őket s azután ki káromkodnék helyettük? Mert valóságos káromkodás az, midőn a „Gazeta“ azzal ámitja olvasóit, hogy Kolozsvártt az Emke vezetői rendezték Corolianék ellen a tüntetést. Ha rendez- ték, ha nem rendezték, így kell azt mondani; miért él és gyarapodik az Emke? A kulturegyet nem iz- gat senki ellen. A türelemnek is van határa s a mit meg lehet tenni Brassóban, nem lehet Kolozsvártt. Harmincz ezer magyar nem nézheti behunytt szem- mel az országos törvény elleni izgatást. Most még csak elmézte úgy, a hogy, de ezután nem fogja el- nézni. Más világ van itt Brassóban; mi nyugodtan nézzük itt a magyarelles tüntetéseket s még tudom- mást sem veszünk azokról. Ha megtudjuk, sem há- borodunk fel, mert ismerjük a vezetőket. Más világ van azonban Kolozsvártt. Ott nem jó a tűzzel ját- szani.

Ezzel, azt hisszük, napi rendre térhetünk a natio nevében üzött tüntetések fölött. Annál inkább tehetjük ezt, mert valamint Brassóból indították az izgatást, úgy Brassóban tették meg az intézkedést a higgadt románok az iránt, hogy hol legyen Bolgár- szegben a román óvoda. Mondhatjuk, hogy szép hely- yet választottak ki. Már óvónőről is van gondoskodva s tud magyarul is. Mirevaló volt hát az a vak láрма? Ah, kérem szépen, mások csinálják a lármát és má- sok csinálják az óvodát.

Czenkalji.

a rendes helyén. Lázás sietséggel hánytá össze fiók- jait, végre rátalált az íróasztalán. Megnézte; ez már rendben volt, forgójából hat fényes szeg vigyor- gott reá.

Visszament az ágy mellé. Megnézte még egy- szer áldozatát. Ekkor észébe jutott valami. A remény halovány fényt villantott lelkére, még egyet nem próbált meg. Levett a falról egy tükröt s a félig nyílt ajkák elé tartotta. Ha elhomályosodik az üveg, akkor még él. Nem tudja, mennyi ideig tartotta ott, egész örökkévalóságnak tetszett. Megnézte az üve- get, — mindennek vége.

Irtóztató fájdalom facsarta össze a szívét. Fel- emelte a fegyvert maga elé. Látta, mint emelkedik a ravasz, — hogy egy pillanat múlva lecsapódjék.

Őrüлт sebességgel rohant el szemei előtt lefolyt élete.

A nagy, végzetes pillanatban tisztán emlékezett mindenre, a mi harmincz év alatt történt, egyszerre mindenre. Az elme a hátralevő időre megtakarított tehetségét ez egyetlen pillanatban pazarolta el.

A ravasz emelkedett, az ujjideg egy megrez- dülése még s a zenitjén van.

E pillanatban a mellékszobából halk nesz hall- szott be.

Ah, egyről megfeledkezett. Nem búcsuzott el a kicsi fiától. Hallgatózott, újja megmervült egy pillanatra, azután öntudatlanul, esendesen visszaeresz- tette a sárkányt. A szerencsétlen ember, maga se tudja, hogy: csak ott találta magát a bölcös mellett.

A Polgári kör theaestélye.

A „Brassói Magyar Polgári Kör“ vasárnap tar- totta meg a már lapunkban is jelzett theaestélyét s itt egy szuszra megmondjuk, hogy az minden tekin- tetben megfelelt a hozzákötött várakozásoknak.

Ha a hír állandóan feszítve van, elszakad. Így van ez az emberi érzellemmel is. Polytonos munka, komoly elfoglaltság végre is kifárasztja az embert és szükségét érezzük egy kis szórakozásnak, mely alatt kedélyünk felfrissül, megújul, mert tagadhatatlan, hogy ilyen állapotban jobban foly a munka, több lévén munkakedvünk.

A helyi magyar társadalom sok alkalmat ad nekünk arra, hogy jó kedélyünket megőrizzük; ilye- nek a dalestélyek, többféle zeneestélyek, fillérestélyek stb. Ezek közt foglal helyet a polgári kör által éven- kint rendezni szokott theaestély is, hol az ember mindenkor teljesen honn találja magát és a szó igaz értelmében fesztelenül, családiasan mulat.

De hát térjünk a vasárnapi estélyre.

A kör érdemes elnöke, Koródi Mihály úr, 8 óra után megnyitotta az estélyt. A közönség üd- vözlése és az oly szép számmal való megjelenésért mondott köszönete után előadta az estély program- ját, t. i. hogy mulattatni fog bennünket az önképző és betegsegélyző egyetel dalszakosztályának 10 tagja egy énekkel; Józsa Mihály úr felolvasásával és Biró Sándor úr 3 tanulója által egy trialoggal; végül pe- dig, hogy Antal Jánosné és Kanabé Gergelyné úr- asszonyok gondoskodnak a társaság anyagi élvezetéről.

Erre a polgárságunk által oly sok alkalommal megérdemelt elismeréssel kitüntetett iparos ifjak önképző egyetel dalszakosztályának 10 tagja előadta Lányi Ernő „Kossuth Lajos“ czfmű ismert nótáját. Valódi élvezettel hallgattuk a fiatal dalárók nagyon jól sikerült előadását, mely meggyőzött bennünket arról, hogy a mily jó erők fölött a dalszakosztály rendel- kezik, ép oly jó kezekben van annak vezetése. Csak rajta, fiatal barátaink, miveljék egyebek mellett a dalt is, mert „a ki ezt szereti, rossz ember nem lehet.“

Ezután Józsa Mihály úr tartá meg felolvasását. Tőle már megszoktuk, hogy csak jót produkáljon. Így történt az most is. Felolvasásában azt igyeke- zett bebizonyítani beszélgetés alakjában, mik az okai a társadalom egy része elszegényedésének. Tapasz- talatokban gazdag öregének véleménye szerint nem a nagy adó, nem a vámháború, hanem a régi egy- szerű, jó szokásoktól való átcsapás a luxusba ételben, ruházatban és más divatos szokásokban. Bizony, mi igen-igen igazat adunk Józsa úrnak.

Következett Biró Sándor úr, ki előjátékkép „a visszhang“ mythológiáját adta elő, mit szívesen hall- gattunk. Három tanítványával, a kik közül az egyik saját fia, a másik a Benkő távirtdatiszt úr, a har- madik előtűnik ismeretlen úr, szemléltethető tette az „echo“ keletkezését igen csinosan. Gyermekeket na- gyon dicsérni nem tartjuk praktikusnak, nehogy talán nem helyes útra vezetőknél látszassunk.

A műsor lefolyása után kezdetét vette a pohár- köszöntők hosszú sora; megkezdte tiszt. Szász Ká- roly úr a polgári kör elnökének felköszöntésével. A főtisztelendő úrtól már megszoktuk a jó humoros és szebbnél szebb hasonlatokban gazdag toasztjait, mely- lek állandó jó hangulatban tartják a társaságot. Mon- dott ő ilyet azon este is többet.

Ezután Biró Sándor úr köszöntötte fel a pol- gári kör 3 jelenvolt elnökét: Nagy István, Papp Ferenc és Koródi Mihály urakat, megemlékezvén a két előbbi lelépétnök a kör érdekében szerzett érdemeiről s biztatván az utolsót, ki jelenleg elnök. Nagyon melegen emlékezett meg az első elnökről, ki csak „in effigie“ van jelen s kinek nevével egész haláláig oly szoros kapcsolatban volt a kör. Ez Ká- szon István volt.

Reáborult, a kis árva pedig ártatlan kacagással né- zett rá téveteget, nagy szemével, belekapaszkodott a szakállába s azután ismét kacagott.

Az apa lelkében rettenetes gondolat támadt. — De nem! — angyal a földre is kell; lesznek majd jó emberek. Áldjon meg az Isten, kicsi fiam!

Megsókolta s gyöngéden megfogva apró kezeit, igyekezett kibontani a szakállából.

A gyermek nem bocsátotta, mintha érezte volna hogy mit akar. Bizony hatalmasan meghuzta a sza- kállát, úgy hogy — felébredt tőle.

A kit legelőször látott meg, az ő kedves kis fe- lesége volt, a gyermeket tartotta fölélbe, hogy kényel- mesen kaparászhasson az apja orczáján. Mindkettőjü- ket magához ölelte s az asszonykát olyan forrón, olyan szenvedélyesen csókolta meg, hogy ahhoz ké- pest az első szerelmi csók semmi sem volt, a többi meg épen semmi. A menyecske bámulva nézett rá sötét mélységű szemével, melyekben élet is volt, mosolygás is volt.

Mihály András úr elnevette magát, s miközben letörölte homlokáról a verítéket, azt mondotta neki magyarázatul:

— No hát akkor lássam a bort, mikor a hátam közepét.

A hajnali égen e pilanatban emelkedett fel a nap, királyi gömbje hatalmas sugárkétvét szórt a ked- ves csoportra.

Kovács Dénes.

Nagyon időszerűen ragadott poharat Kovács István iparos úr, a jelenvolt zászlóanyát, tkt. Folyo- vits Miklósné ő nagyságát életvétn, kérve ő nagyságát, hogy a polgári kört ezután is figyelmére méltassa, mint a jó anya gyermekét.

Spaller József úr tartott ezután tőle is meg- szokott csinos beszédet a három jelenvolt köri jegy- zőre: Biró Sándor, Józsa Mihály és Nagy Ferencz urakra.

Igen sok volna minden köszöntőről referálni, de voltak érdekesebbnél-érdekesebbek.

Ezek közt folyt le a tombolajáték is, mely a társaságot mulatva bilincselte le. Sok „hecczre“ adott alkalmat egy kis csinos czipő elárverezése — látat- lanban. Ez más-más bórben került elő s mindannyi- szor vissza.

Végül legyen szabad az igen tisztelt polgári kört kérnünk: szerezzon nekünk minél több ily él- vezetes estélyt, mert inkább megigérjük, hogy más- kor „többet alkalmatlankodunk“.

„Sub rosa“ megsűgjük a t. olvasónak, miszerint a kör helyiségeiből mi elég jókor távoztunk, már t. i. akkor, midőn az „ág az embernek nem veri ki a szemét!“ (Vendég.)

Vidéki élet.

Hosszufalú, 1891. február 20.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becsés lapjának 1891. évi 8-ik számában köz- lött cikkemre tett megjegyzésében a többek között így nyilatkozik: „Jogos panaszok, méltányos ki- vánságok elől soha sem zárjuk el hasábjainkat, sőt kérjük a közügy érdekében minden visszaélést tu- domásunkra hozni.“

E nyilatkozata bátorít engem arra, hogy felvilá- gosítását kérjem azon előttem megmagyarázhatatlan esetre vonatkozólag, hogy Brassó vármegye törvény- hatósági bizottságának 1890. évi június hó 10-én tar- tott ülésében Szászu Dregán hosszufalusi végre- hajtó választása megsemmisített, s ugyanekkor a hosszufalusi bíró és másodbíró választása ellen be- adott felebbezések folytán a további vizsgálat el- rendeltetett, és hogy daczára ezen végzéseknél, sem a végrehajtó, sem a másodbíró ügyében nem történt semmi.

A végrehajtó ma is háborítatlanul működik, azaz: működnek, ha tudna, de a magyar nyelvben való járatlansága és a végrehajtási teendőknél való értetlensége a községre és az államra nézve egy- aránt több kárral jár, mint haszonnal. A községi számadásoknak lezárását hátráltatja és a felhajtat- lan hátrálékok összehalmozásáva l míg az adófizetők terhet a mult évekkel szaporítja, a késedelmezés miatt az idejében felhajtható rovatokból is egy rész elvész.

Nagy szolgálatot tenne a tekintetes szerkesztő úr, ha becsés felvilágosításával községünket ez irány- ban megnyugtatóná.

Küpe János.

VEGYES HIREK.

A királyné közelebb Jeruzsálembe fog menni. Erzsébet királyné ez útjában a szent sír templomát is meglátogatja. Jézus sírjában egy arany fogadalmi szívet tesz le. Mindkét jeruzsálemi osztrák kolonia, a keresztény meg a zsidó, ki fog a királyné fogad- tatására vonulni. Egy óra járásnyira mennek eléje zászlókkal és zeneszóval. A „Dávid“ kapu előtt, mely- len át a királyné bevonulását tartja, emelvényt áll- litanak fel a hölgyek számára.

Vándorgyűlés Brassóban. Az orvosok és ter- mészotvizsgálók vándorgyűlésének állandó központi bizottsága Szabó József professzor elnöklete alatt tar- tott ülésén megállapodott abban, hogy a legközelebbi vándorgyűlés Brassóban tartassék meg. Az itt Mau- rer Mihály főispán úr elnöklete alatt működő helyi bizottság azt az óhajátást terjesztette a központ elé, hogy tekintettel a helyi viszonyokra, ezen a vándor- gyűlésen németül is lehessen előadásokat tartani. A központi bizottság hangúlyozta, hogy a vándorgyű- lések hivatalos nyelve a magyar, de azért a brassóiak óhajátást mégis teljesíti, a mint mondotta: tudomá- nyos szokásnak megfelelőleg.

Fillérestély. A magyar prot. jótékony nőegy- let idei utolsó fillérestélyét folyó hó 11-én fogja tar- tani a Central fogadó nagytermében, mely alkalommal — mint értesülünk — Remenyik Kálmán tilinköművész is közre fog működni. Ezenkívül Kruziák Mariska k. a. és Balázs Péter egy dialogot, a Honigberger nővérek hegedű-szóló zongorakisérettel fognak előadni, Cserey Elek pedig, szaval. Műsor után természetesen táncmulatság is lesz. Belépti díj 30 kr.

Német színház. A bécsi termékeny színmű- írónak, Bauernfeldnek tegnapelőtt előadott vígjátéka „Der Landfrieden“, nem érdemelte meg, hogy újból színpa hozassék. A darab egyrészt lovag-romantikájá- val elavult, másrészt meséje, I. Miksa német császár természetes fiának, Kunznak szerelmi viszonya s há- zassága egy gazdag augsburgi polgárlányval nagyon vékony s három felvonás betöltésére nem elegendő.

Legérdekesebb még a darab történelmi háttere. A hanyatló lovagkor, a fejlődő polgárság, az elégedetlen parasztság s a császár reform-törekvéseinek sikertelensége az első felvonásban elég sikeresen van ecsetelve; kár, hogy az író a darab ezen érdekes elemének további kifejtésével végleg felhagyott s kizárólag csak unalmas két szerelmes hősével foglalkozott. A szereplők láthatólag igyekeztek az életnélküli darabot élvezetessé tenni. Dieffenbacher (Róbert), Bauer (a császár), Seeling (Kappau) s főleg Schöntag (a bohóc) uraknak e törekvés sikerült is. A nők közül Robe egy episodikus szerepben, mint mindig, üde és kedves volt. — Szerdán Offenbachnak színpadunkon rég nem adott operettje „Kék szakáll” került előadásra. A mulattató szöveg s szellemes zene mindvégig derűltégekben tartotta a közönséget. Fesztelenül énekelte s játszotta Rafael Boulotte-ot; Mannel (Bobèche) s Seeling (Papolani) szintén sikeresen aknázták ki szerepük mulattató részét. A nézőtér csaknem egészen megtelt.

Brassó város megnyerte pörét, melyet a bécsi légszuszogó-társulat ellen már hosszabb idő óta folytatott az itteni gázgyár átvétele iránt.

A sorozások hétfőn megkezdődtek városunkban s azóta a „Central Nro 1” tájéka igen élénk képet tár a szemlélő elé. Itt egy felbokrétázott ficsor, amott egy jókedvű magyar fiú, tovább egy aggodalmas arcú úrfi, ismét tovább egy duhaj legény kurjantásával vonja magára a figyelmet, míg egy másiknak arcán lepotyogó könnyei keltik föl a körülállók részvétét vagy gúnyját — a körülmények szerint. Az asszonynépség majdnem kivétel nélkül sirdogál, egyik másik anyóka pedig hangos óbégatásra is fakad, míg a nagy többség élénk érdeklődéssel lesi az ifjak kikerülését. Az itt feltárolt kép bizonyára méltó egy festő ecsetjére. Ezalatt pedig odabenn foly az „anyag” válogatása s midőn az orvos vizsgálatása közepette fejét csóválja, tudni kell, hogy „rossz matéria” került a mérték alá.

A részvény-nyomda ügyében vasárnap tartott értekezleten városunk intelligenciája elég szép számban vett részt. Dr. Weisz Ignác ügyvéd úr előadván az értekezlet célját, a tárgyhöz hozzászóltak Rombauer, Verzár, Nagy Gyula, dr. Zakariás, Lázár, Harmath, Adler, Koós, Orbán, Koródi urak és mások, mire az értekezlet egy bizottságot küldött ki, mely eljárásának eredményéről a jövő vasárnap tartandó értekezleten referál s ettől függ a részvénytársaság meg- vagy meg nem alakítása, a részvények árának megállapítása s végül annak elhatározása, vajjon egy már fennálló könyvnyomda vásároltassék-e meg, vagy pedig egy teljesen új üzlet rendeztessék be.

Időjárásunk igazán megérdemli, hogy „kitegyük az újságba”. Már márciusban volnánk, de azért az utczán járókélők fülei és orra még mindig szép lilaszínből virítanak, mintegy ezzel jelezve az ilyéjék hónapját. A jég, a hó szilárdan áll, mindenféle kalendáriumra való tekintet nélkül. A nap sem tud erőre kapni; iparkodik szegény öreg, iparkodik, de nem tud sokra menni; melegítése csak ott ér valamit, hol függőlegesen esnek sugarai a domboldalokra vagy háztetűkre. S ha valami kis olvadás indul meg a déli irányban, azonna-tájban már az is úgy megkeményedik, mint az üveg. Kétségbeesetten hosszú tél ez, melynek talán egyedül a korcsolyázók örülnek — ha örülnek, a szegény ember már torkig van vele.

A városkapitányszag ezennel bizonyítja, miszerint dr. Ilyés Lőrincz itteni kir. aljárásbíró úrtól egy a nevezett úrnak ismeretlen oldalról átküldött cascaval-sajtot 1 ft 50 kr értékben az itteni koldusok számára átvett.

A brassói Emke-óvodák. A brassói Emke-óvodákat a lefolyt február hóban, a tartós kemény hideg miatt a kis muzsák gyéren látogatták, a mi természetes is volt. A belvárosi óvodába 18-an, a bolonyaiában 29-en s így összesen 47-en jártak. A szép idő beálltával a szokott szép szám 100—120 ismét elő fog állani. Szülők és gyermekek egyaránt várva várják ezt.

A tanári fizetések emelése ügyében a brassói m. kir. állami főreáliskola tanári testülete is tanácskozási tartott és a budapesti V. kerületi főreáliskola tanári karának indítványa folytán megindult mozgalomhoz hozzájárult. Együttal kérvényt intézett a képviselőházhoz, mely röviden a következőkben foglalható össze: 1. Az eddigi 100 frtnyi ötödéves pótlék az összes, fővárosi és vidéki tanároknak nézve egyaránt 200—200 frtra emeltessek. 2. A lakáspénz, mely ma a vidéken 200, a fővárosban 300 frt, emeltessek s a katonatisztek lakbérének kulcsa szerint minden városra nézve a lakviszonyokhoz képest állapíttassék meg. 3. A középiskolai igazgatók fizetése, mely ma 1200 frt törzsfizetés és 300 frt igazgatói pótlék, emeltessek és állapíttassék meg legalább 1800 frt törzsfizetéssel. 4. A tanárok fizetésének ez újabb rendezésekor színtetessék meg a vidéki tanárokkal szemben azon méltatlanság, hogy a velük egy kvalifikációval bíró fővárosi tanárok nagyobb törzsfizetést nyerjenek s ezzel magasabb hivatalos rangot foglaljanak el.

A csángó-szobor. Ugy vagyunk értesülve, hogy Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő úr a csángó-szobor leleplezése ünnepélyére „Emlékkönyvet” is szerkeszt, melyben közölve lesznek a szobor története, az agyagfalvi gyűlésen részt vett csángók és vértanúk névsora, a 126-ik csángó honvédszázalaj vitézeinek névjegyzéke, az emlékbeszéd és alkalmi

költemény, valamint a szobor feliratai és az adakozók névszerinti kimutatása. Az Emlékkönyv nemsokára sajtó alá fog kerülni.

A primási székhely. Az esztergomi főkapitán a primási székhely tervezett áthelyezése ügyében Majer István vál. püspök kapitáni helytartó vezetésével febr. 26-án konzisztóriumot tartott s egyhangulag azon határozatot hozta, hogy a királyhoz küldöttséget meneszt azzal a kérelemmel, hogy az érseki és primási székhely a jövőben is Esztergomban maradjon. E küldöttség eredményétől sokat remélnek; mivel szemben az a hír tartja magát, hogy a primási székhelynek Budapestre leendő áthelyezése immár befejezettek tekinthető.

Reményi új czíme. Debreczenben történt, a Reményi Ede tiszteletére rendezett bankett alkalmával, hogy Rácz Károly, a debreczeni cigányprímás, e szavakkal szólította meg a művészt: „Felséges uram! Mi a kedves nótája?” A hagedűkirály elfogadta a czímet és ezt a két nótát húzatta: „Vékony deszkakerítés” és „Huzzad csak, huzzad keservesen.”

A vesztegető. A kereskedelmi miniszter nemrég körrendeletet bocsátott ki az összes törvényhatóságokhoz, melyben értesíti őket, hogy Fleischer Mihály nagydísznői szebenmegyei lakos a miniszterium egyik hivatalnokát meg akarta vesztegetni s a miniszter ezért Fleischer az összes állami és törvényhatósági közötti építkezési vállalatokból kizárta. Egyszermind intézkedett, hogy Fleischer ellen megindítsák a bűnvádi eljárást.

Honvédszázalaj Déván. Déva város tanácsa a honvédelmi miniszter ama kijelentésére, hogy szabályszerű kaszárnya építése esetében a városban állandó tartózkodásra egy honvédszázalaját helyez el, elhatározta és kötelezte magát 1892. október 1-ére egy honvédkaszárnya fölépítésére.

Talált arany. Biharmegyei Bagamér község határában Daude Bálint gazdaember egy jókora darab aranyat talált. Az alispán, kinek Daude a leletet átadta, az arany-rögöt a nemzeti muzeumnak küldte be s ott is marad, mert a pénzügyminiszter — az államot illető harmadrész levonásával — az értéket, mintegy 150 frtot megküldötte már a föld tulajdonosának és a találatnak.

Szenzációs eset történt Ujvidéken a múlt héten. Stefanovits Lyuba tartalékos hadnagy Pitelka Károly és Noschek hadnagy-kollegáit behívta az atyja fűszerkereskedésébe egy pohár likőrré. Keserűmandula-páinka helyett azonban a tiszteknek végzetes tévedésből romlott keserűmandula-essenciát töltött, melyben a hosszas állás alatt kéksav vált ki. Az első poharat Pitelka ürítette ki s rögtön halva rogyott össze; Noschek s a fiatal Stefanovits pálinkával vegyítették a mérges esszenciát, szerencsére kevesebbet is ittak belőle s így csak rosszul lettek. A szörnyet halt Pitelka 34 éves férfi volt, ezredének legerősebb embere; holttestét felboncolták s az orvosok megállapították a kéksav mérgezést. Stefanovits az ijedtségtől most is betegesen fekszik s attól tartanak, hogy eszt veszi.

Egyszerre három. Tápió-Sápon egy Veréb János nevű kovácsmesternek a múlt héten két leány és egy fiú gyermek ajándékozásával szerzett a felesége apai örömeiket; igaz, hogy az öröm rövid ideig tartott, mert a gyermekek néhány óra múlva mind meghaltak. Tápió-Sápon a múlt év novemberében is született egy asszonynak hármas ikre egyszerre.

Leányrablás történt Nagy-Kikindán, a hol Vujanics Glisa leányát, a 16 éves szép Rakilát mult szombaton éjjel Telleckai Mladen és Iván elrabolták. Másnap kellett volna a szép Rakilának egy kikindai legénynyel oltár elé lépni, a leány azonban Telleckait szerette. Ugy látszik tehát, hogy az elrablás ellen neki nem volt semmi kifogása; a szülők azonban a „megszöktetés” regényességét nem fogták fel, mert följelentést tettek.

Szállítás. A temesvári, lugosi és aradi m. kir. pénzügyigazgatóságok kerületében állomásozó m. kir. pénzügyőrségi legénység egyenruházatához való kelmék szállítása, valamint a szükséges szabómunka biztosítása czéljából a temesvári m. kir. pénzügyigazgatóság f. évi márczius hó 26-ára d. e. 10 órakor tartandó versenytárgyalást hirdetett. A bánatpénz 200 frtot tesz; a vállalkozó, kinek ajánlata elfogadtatik, tartozik 500 frtnyi óvadékot letenni. A szállítási föltételek a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában folyó évi márczius hó 20-áig betekintheők.

Levelezés a konzuli hivatalokkal. Egy előfordult eset alkalmából a cs. és kir. közös külügyminiszter úr a kereskedelmi m. kir. miniszter urat felkérte arra, hogy az ország kereskedelmi és ipari köreit azon körülményre figyelmeztesse, miszerint a külföldön székelő osztrák-magyar követségekkel vagy konzuli hivatalokkal való levelezéseiknél a leveleknek megfelelő bérmentesítéséről gondoskodjanak. Mint hogy a cs. és kir. konzuli hivatalok az ilyen bérmentetlen levelek átvételére nincsenek kötelezve, de másrészt az ezek után fizetendő magas bírságdíjak teljesítésére pénzalap fölött sem rendelkeznek: könnyen megsejtenek, hogy kereskedőink, kik e tekintetben tájékozva nincsenek, az által, hogy leveleiket nem bérmentesítik, azok visszautasítása esetén károsodásnak teszik ki magukat. Eunnélfogva a brassói kereskedelmi és iparkamara az érdekeltket figyelmezteti, hogy a külföldi konzuli hivatalainkhoz intézett írásbeli megkereséseiket szabályszerűleg bérmentesítsék és válasz kérés esetében a postadíjért járó összeget is mellékeljék.

Közgazdaság.

Csere- és lucz-erdőségek keresztetnek megvételre. Erre vonatkozó ajánlatokat elfogad Alexi Teochár Brassóban.

Magyar királyi technológiai iparmuzeum. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium részéről jóváhagyott szakvélemények és szaktanácsok adására és műszaki vizsgálatokra vonatkozó szabályzat értelmében a m. kir. technológiai iparmuzeum Budapestten magánosoknak, intézeteknek és hatóságoknak az intézet működési körébe vágó műszaki kérdésekben véleményt ad, szaktanácsot szolgáltat és e czélból az ipari gyakorlat körébe vágó kísérleteket is végez, továbbá szabadalmi ügyekben felvilágosítást nyújt. Szóbeli, valamint rövid írásbeli értesítéseket, a melyekhez külön kutatások, vizsgálatok, kísérletek vagy egyéb munkálatok nem szükségesek, a muzeum ingyen ad. Kísérletekkel, vizsgálatokkal, kutatásokkal vagy egyéb műszaki munkálatokkal járó szakvéleményért az illető fél fizeti a telmerülő készpénzkiadásokat, valamint a szakértőt illető tiszteletdíjat. — Az intézet a chemiai iparok, az elektrotechnika és physika, a fa- és fémipar, a gépészet és az építészeti körébe tartozó műszaki kérdésekben ad szakvéleményt stb. A szabályzat a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában a készlethez képest kapható.

A Brassóvármegye területén fekvő erdők 1890. évi állapotáról.

VII. A szakképzett erdőőrök száma 7-tel szaporodott ez évben, — a megyében t. i. a hétfalusi erdőket ideiglenesen kezelt bizottság működésének megszüntetése után a 7 község részéről összesen 6 új szakképzett erdőőr jelentetett be és erősített meg állásában. S azonkívül Rozsnyó község egyik erdőőre is év folytán letette a szakvizsgát. Ezenkívül a vármegye területén hatóságilag szervezett erdőőri állásokra vonatkozó szabályzat ügye is annyira előrehaladt, hogy az a szerint rendszeresített 17 őrállásra már ki is iratott a pályázat az év utolsó hónapjában. A folyó évben Brassóban tartott erdőőri szakképzésre 48 egyén nyert engedélyt, kik közül 2 Brassó-, 27 Fogaras-, 14 Háromszék-, 2 Udvarhely-, 3 Nagyküküllőmegyéből való volt. A vizsgát azonban csak 34 állotta kisikerrel.

VIII. Nagyobb mérvű faeladás tudomásom szerint csakis Keresztényfalva község erdejében történt a lefolyt év alatt; s kísérlet tetetett, illetőleg tárgyalás alatt áll a Brassó város, Feketehalom és Volkány községek erdejében is az üzemtervek, illetőleg az e tárgyban nyert külön engedélyek alapján.

IX. Mesterséges erdőültetés Brassó város, Rozsnyó község és a rozsnói ev. luth. egyházközség erdeiben eszközöltetett ez év tavaszán; valamint a veresmári ev. luth. egyházközségében is, — hol t. i. az államtól nyert 40.000 drb. tölgyesmetélt a korábbi erdőültetések hézagait pótolhattak ki; Hosszufalú község pedig a község közelében fekvő „Hegyes hegy” nevű kopár oldaloknak beerdősítését folytatta nagy erővel és sikerrel, mely czélra az államtól is nyert ez évben 100.000 darab csemetét. Prázmár község a múlt években eszközölt tölgy erdőültetéseket pótolhatta és földözta ki nagy szorgalommal az őszön; valamint B.-Újfalu és Feketehalom községek is ekkor igyekeztek pótolni a hiányokat és hézagokat a tölgyesekben, míg Krizba község az államtól nyert fenyőcsemetéket ültette el, melyeknek sikerét azonban ez idő szerint megállapítani még nem lehet.

X. Nagyobb mérvű elemi csapás képen főleg a nagyszámban fellépett cserebogár által okozott kár érdemel említést, mely főleg a szentpéteri, veresmári, krizbai és földvári tölgyesek szélén észleltetett, — dacára a hatóságilag elrendelt és szorgalmasan foganatosított rovarszedésnek és pusztításnak. Erdőségek — kevésbé jelentékeny — a szászmagyarósi, volkányi és rozsnói községi erdőkben fordult elő.

XI. Az erdőkihágások még mindig gyakoriak — ha nem is jelentékenyek — főleg a hétfalusi járásban, a mi még mindig igen sok idejét veszi igénybe a járási főszolgabírói hivatalnak. Fennakadás vagy figyelmet érdemlő nehézség azonban e tekintetben sem fordult elő ez évben.

XII. Említést érdemlő nevezetesebb esemény az, hogy a Brassó város és öt község közt létrejött béke-egyezség folytán a végleg birtokbaadás is megtörtént a város és Csernátfalú, Hosszufalú, Tatrang, Zajzon és Pürkerecz község között ez év folytán, sőt; az erdőt s azzal kapcsolatos területeket közösen kapott községeknek sikerült csekély és kevésbé jelentékeny részletek kivételével egymás között békés uton megosztolni; továbbá hogy a város és Bácsfalú s Türkös községek közt béke-egyezség útján felosztandó területek is ideiglenesen felosztattak és birtokba vették az év elején; s a végleges felosztás alapját képező térképek hitelesítése megtörtént a nyáron; s remélhető tehát, hogy a végleges felosztás, birtokbaadás s vétel idő kérdése itt is; s végül: hogy a bécsi általános mezőgazdasági és erdészeti kiállításon a vármegyének és környékének erdészeti faipara és kereskedelme is be volt mutatva egy kis gyűjteményes kiállításban, melyben 21 kiállító vett részt, kik közül: egy állami arany éremmel, kettő díszoklevéllel, hat kiállítási ezüst éremmel, hét kiállítási bronz éremmel, négy elismerő oklevéllel, és egy 10 drb aranypénz jutalommal lett kitüntetve.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 1129.—1891.

Hirdetmény.

Miután egy folyó hó 24-én veszettség gyanuja miatt Brassóban elfogott ebnél, mely több ebet megharapott, a boncolás alkalmával az ebűh gyanuja orvosilag megállapított, az orvosi bizottsági vélemény alapján az 1888. évi VII. t. cz.-hez kiadott végrehajtási utasítás 188. §-a értelmében az összes kutyákra nézve ezennel elrendeltetik: „hogy 40 napig megköttve tartassanak, vagyis a marást lehetetlenné tevő szájkosárral látandók el és zsinóron vezetendők. Az utcán szabadon járó kutyák a gyepmester által elfogtak és azonnal elpusztítottak.“ Azonkívül ezen hirdetmény elleni kihágások az 1879. évi XL. t. cz. 103. §-a értelmében 100 frtig terjedő pénzbírsággal büntetendők.

Továbbá az 1879. évi XL. t. cz. 102. §-ra utalva, mindenki felhivatik, olyan

ebek vagy más házi állatokat illetőleg, melyeken a düh jelei vagy csak is oly jelek észrevehetőek, melyeknél fogva a dühbetegségre következtethetni, ezen hivatalnál haladéktalanul különbeni büntetés mellett jelentést tenni.

Brassó, 1891. február 25.

A városkapitányság.

600 darab
egészséges **czurkán**
jó tejelő juh
eladó
Streitferdt Györgynél
Földvárt.

HIRDETÉSEK

fölvételnek a kiadóhivatalban

Hirscher-utca 4 sz. a.

SALVATOR-Gyógyszertárnak Nasiciban, Eszék mellett, **SPECIAL-LABORATORIUMA** a „**SZÉPSEG APOLASARA**“, ajánlja:

dr. Spitzer Salvator-arczenőcsét 35 kr.
dr. Spitzer mosdóvizét (nem kendőszer), 40 kr.
dr. Spitzer valódi Salvator-szappanját 50 kr.
dr. Spitzer lyoni rizsisztjét 50 és 80 kr.
Üsalhatatlan hajszesz a haj kihullása ellen, 1 frt.
Kéz-pásztta, 3 nap alatt bármely kéz fehér és gyöngéd lesz tőle 60 kr.

Csupán valódi minőségben a „Salvator“-gyógyszertárban Nasiciban Eszék mellett megszerezhetők. Hosszas, költséges kísérletek után, egy csupán általam ismert módszerre találtam, mely szerint a Spitzer-féle arczenőcs eddig utol nem ért hatással és majdnem határtalan tartósságban előállítható. Készítményeim az arcot minden tisztátlanságtól megszabadítják, bőrtatka, szeplő s eféléktől, s a bőrnek fiatalos, szép külsőt kölcsönöznek. Az én Spitzer-féle arczenőcsöm javítás, ujonnan javított eredeti készítmény. — Felvilágosítások a bőr, haj, fogak stb minden szépséghibájáról, és érdekes röpirat: „Toilette-titkok“, ingyen és bérmentve 10 kr. levélyegnek, mint postaköltségnek, beküldése mellett. — Ismét eladóknak különös nagy engedmény. 3 frton felül bérmentve. 1 frton alul semmi sem küldhető. Csomagolás ingyen.

Nagy végeladás Laskai Árpádnál Brassóban

Virágsor 325. sz. a.

„Hatóságilag engedélyezve.“

Üzletelhagyás következtében eladom jól berendezett áru-raktáromat, mely áll: női és uri posztók, női és gyermek **confectiók**, salon- és futószőnyegek, muffok, selyemszövetek és szalagok, különféle függönyök és más itt fel nem sorolt divat- és használati cikkekkel, — tetemesen leszállított áron, azonnali fizetés mellett.

A t. közönségnek tehát eme hatóságilag engedélyezett végeladásnál jó alkalma van szükségleteit a legelőnyös módon fedezni.

A végeladás csak rövid ideig tart.

Az üzlethelyiség bérbeadandó és a bolti fölszerelvények egy Wertheim-pénztárral együtt a legolcsóbban eladók.

Tisztelettel **Laskai Árpád.**

Első brassói vasbutor-és sodronymátrác-gyár.

Bernhardt Rudolf

gép- mű és épület-lakatos

ajánlja rahtárát mindennemű vasbutorokból, mint: szalon, lakó- és hálószobák, kávéházak és szállodák berendezését elegáns kivitelben és

legolcsóbb áron; továbbá aczélsodronymátrácokat, kerti sátrak (lugasok) és butorokat. — Minden a gép- és építési szakba vágó lakatos-munkák és javítások is szolidan teljesíttetnek s legutányosabban számíttanak. Kovácsolt vas erkély- és lépcső-korlátok, sirkerítések és más rácszatok elkészítése minden stíl szerint legizlésebb kivitelben zajtalanul záró, javított

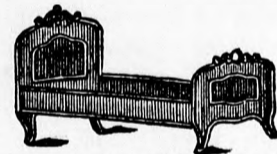

aczel ablak- és ajtó-rouleaux (redőnyök), takaréktűzhelyek egész vasból, vagy csempévnél diszítve.

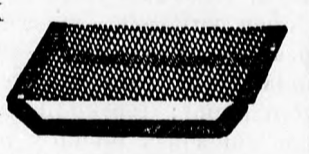
Elismert legszolidabb gyakorlati vasalások ajtókra és ablakokra. Szab. pneumatikus ajtó-önzárók.

Gyermekek- és beteg-kocsik legolcsóbb árak mellett.

Légszesz- és vizesövek bevezetése.

Telefon és házi távirók bevezetése

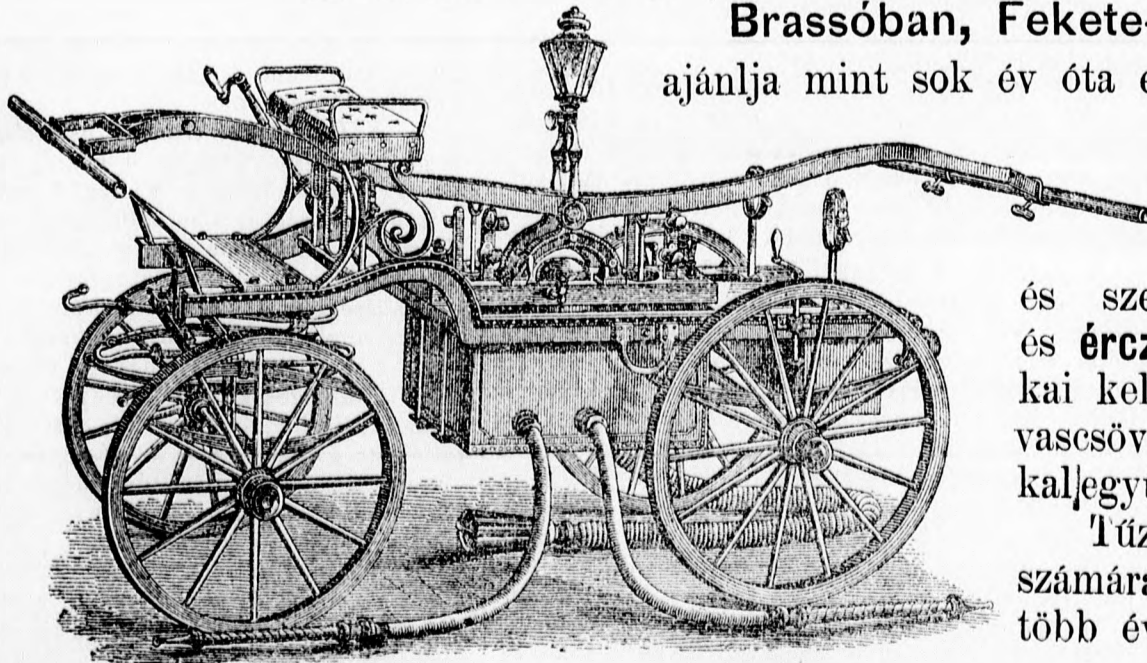

A TEUTSCH GYULA cég

gépműhely- és érczöntőde

Brassóban, Fekete-utca 37. sz. a.

ajánlja mint sok év óta elismert gyártmányait,

szilárdan készített

tűzfecskendőit kü-

lönböző nagyságban

és szerkezetben, szivattyuit

és érczárúit. Raktár techni-

kai kellékekben és kovácsolt

vascsövekben foglaló-darabok-

kaljegyűtt.

Tűzfecskendők községek

számára részletfizetésre is,

több évi jótállással.

